

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 71/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť K. D., H., zastúpenej advokátom JUDr. R. B., K., ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cb 84/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. D. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. decembra 2007 doručená sťažnosť K. D. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cb 84/02.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka 19. júla 2002 podala návrh na vydanie platobného rozkazu. Proti tomuto platobnému rozkazu bol odporkyňou 13. augusta

2002 podaný odpor. Pojednávanie bolo nariadené na 5. december 2002 a na 28. apríl 2003. Celý rok 2004 nebolo vo veci konané.

Ďalej sťažovateľka uvádza: „*Po roku nečinnosti som listom zo dňa 29. 6. 2007 OS Kežmarok žiadala o láskavé oznámenie, v akom štádiu sa vec nachádza. Na odpoveď čakám dodnes.*“

Sťažovateľka sa domnieva, že uvedeným postupom okresného súdu došlo k porušeniu jej základného práva, a preto navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označeného práva, aby prikázal všeobecnému súdu konať a zároveň aby jej priznal primerané finančné zadosťučinenie a trovy konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Rešpektovať a chrániť základné práva a slobody je úlohou všetkých orgánov verejnej moci a medzi nimi hlavne súdov. Z tohto pohľadu je mechanizmus ochrany základných práv a slobôd predstavovaný konaním o ústavných sťažnostiach pred ústavným súdom len subsidiárnym prostriedkom ochrany základných práv a slobôd. Len keď ostatné zákonné prostriedky a mechanizmy zlyhajú, resp. sú bezvýsledne vyčerpané alebo nie sú účinné, prípadne nie sú žiadne, možno sa obrátiť na ústavný súd ako súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) so sťažnosťou proti právoplatnému rozhodnutiu a inému zásahu orgánu verejnej moci do ústavne zaručených základných práv a slobôd. Kompetenčným prejavom subsidiarity ústavnej sťažnosti je obmedzenie právomoci ústavného súdu na prieskum právoplatných rozhodnutí a zásahov orgánov verejnej moci, procesným dôsledkom potom inštitút neprípustnosti sťažnosti pre nevyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu poskytuje.

Z uvedeného vyplýva, že ústavné právo, aby sa vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, je podľa čl. 48 ods. 2 ústavy možné úspešne uplatniť na ústavnom súde len vtedy, ak sťažovatelia využili právne prostriedky, ktoré im na ochranu práv poskytoval do 31. marca 2005 zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov v ustanoveniach § 17 a nasl. a s účinnosťou od 1. apríla 2005 poskytuje v ustanoveniach § 62 a nasl. zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ústavný súd nevyžaduje ako podmienku prijatia sťažnosti na ďalšie konanie využitie uvedených prostriedkov nápravy, ak z okolností konkrétneho prípadu vyplýva, že túto podmienku sťažovatelia nespĺnili z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), najmä ak využitie uvedených prostriedkov nápravy nemožno vzhľadom na okolnosti daného prípadu pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú

ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (napr. III. ÚS 132/05).

Aj keď s'ťažovateľka urobila niektoré procesné úkony v predmetnom súdnom konaní (napr. listom zo 4. januára 2005 žiadala, aby sa vo veci konalo), neurobila však relevantný právny úkon smerujúci k okresnému súdu, ktorým by sa s'ťažovala na priet'ahy. Zo zistení ústavného súdu, ako aj z obsahu s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľka pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu nepodala s'ťažnosť na priet'ahy v konaní podľa zákona o súdoch a tiež neuviedla žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že podmienku v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nespĺnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Na základe uvedeného v súlade so svojou stabilnou judikatúrou (IV. ÚS 44/03, IV. ÚS 153/03, III. ÚS 304/04) dospel ústavný súd k záveru, že s'ťažnosť s'ťažovateľky nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany jej základných práv, a preto rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o jej odmietnutí pre neprípustnosť. Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti sa ústavný súd ďalšími požiadavkami s'ťažovateľky už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. februára 2008